

העגונה והכפפה

עוד שמעתי מהרב הנ"ל [הנוכח לעיל] פעם באו לכ"ק [לכבוד קדשו] עגונה עם אחיה, אשר בעלה עיגן אותה כמה שנים, ובקשו מכבודו אפשר שישגי ברוח קדשו איה מקום תחנונו, להשיג ממנו גט פטורין. אמר למשרתו שיביא כלי עם מים וכן עשה.

אמר הרב הקדוש להאשי [להאשה]: "הבט נא בהמים." וכן עשת' [עשתה] האשה. ואמר להאשי [להאשה]: "מה

אתה רוא' [רואה] בהמים?" ואמרה: "אני רוא' [רואה] עיר גדול' [גדולה] ובתים הרב' [הרבה]." אמר לה: "הסתכל ברחוב אשר שם הוא השוק." וכן עשת' [עשתה] ואמר' [ואמרה]: "אני רוא' [רואה] את השוק." ואמר לה עוד הפעם: "הבט נא בהחלונות מהבתים." וכן עשת' [עשתה] והביט' [והביטה] בהחלונות ובפתע פתאום צווחה בקול: "הנה בעלי יש כאן באחד מהבתים והוא חייט ויושב עם פועלים רבים ותופר בגדים ובידו יש בית יד [=כפפה]. ואמר לה: "חטוף מידו הבית יד." והושיט' [והושיטה] ידה בתוך הכלי בהמים ושלפה הבית יד, והי' עדיין חס מהברזל החס. וזירז הרב הקדוש את האשה שתשמור את הבית יד. וכולם ראו את הפלא הנפלא בחוש המישוש. ואח"ז [ואחרי זה] אמר הרב הקדוש להאשי [להאשה] ולאחיה: "כעת תסעו לשלום וכהיום תשיג מבעליך גט פטורין." ואמרו לו: "רבנו הקדוש יגלה לנו איז' [איזה] צד נעש' [נעשה] דרכינו." אמר להם: "באיז' [באיזה] צד שתמצו." אמרו: "איך נוכל להשיג עגלה, כי העגלון ישאל לאן אנו נוסעים ואין לנו מה להשיבו." אמר להם: "לכו לשלום והי' הטוב והרחמן מוזמן לכם צרכיכם. אי"ה [אם ירצה השם] יהי' הכל נכון." והלכו מכ"ק [מכבוד קודשו] ברחוב העיר להשיג עגלה וראו ערל א' [אחד] נוסע בעגל' [בעגלה] עם ב' סוסים. אמרו להערל: "אם רצונך ליסע עמנו?" אמר להם: "ישבו בעגל' [בעגלה]." ולא שאל להם באיזה הדרך יסע וגם מסך משכורתו לא דיבר כלל. וישבו ונסעו בערך חצי שעה עד שבאו ליער, והם אינם יודעים להיכן הם שנוסעים, רק הם נוסעים באמונת הצדיק. ופתע פתאום נפל עליהם תרדמ' [תרדמה] והפך הערל העגל' [העגלה] ונפלו לארץ והקיצו משינתם והנה שופכים ביער בארץ ולא מצאו לא הערל ולא העגל' [העגלה] והיציצ' להם מאוד כי הם בעיניהם כמו ספיני [ספינה] המטורפת ביום [ביום] כי אינם יודעים לאן הדרך ואי' [ואיזה] העיר הנצרך להם. והלכו כן כמו חצי שעה עד שבאו בקצה היער וראו מקורב עיר גדול' [גדולה]. וכראת' האשי [האשה] שמח' [שמחה] גדול' [גדולה] ואמר' [ואמרה] לאחיה: "ב"ה [ברוך השם], כנים ונאמנים דברי הצדיק הקדוש. הנה זהו העיר שראיתי בהמים." וכשבאו בתוך העיר אמר' [אמרה] האשי [האשה]: "נלכה ברחובות העיר, אולי יקרה השם לפנינו את השוק שראיתי צמח' [צמחה] במים." והלכו ברחובות העיר שעה קטנה ותיכף נרא' [נראה] [להאשה] השוק ואמרה לאחיה: "ב"ה [ברוך השם], זהו השוק שראיתי." והלכה בתוך השוק והביט' [והביטה] בעד החלונות עד שקרה השם לה הבית אשר שם הוא בעלה. וכשראתה בעד החלון את בעלה, אמר לה אחיה: "נלכה להרב ונתייעץ בדבר אולי יכחיש שאינו בעלך." וכן עשו והלכו להרב, ושאל להם הרב: "מאינן אתם?" ואמרו לו: "מקאזעניץ." ואמר להם הרב: "דרך רחוקה היא ערך שמונים פרסאות." ואמרו: "היום אנו מקאזעניץ." ותמה מאוד הרב מפלא זה, וסיפרו לו כל הענין והראו להרב את הבית יד שהוציאה מהמים, ותמה הרב מאוד מאוד מהסיפור הנפלא הזה ואמר: "ב"ה [ברוך השם] אשר לא עזב חסדו מעמו ישראל אשר הופיע רוח קדשו על צדיקי זמנינו." ואמר' [ואמרה] האשי [האשה] להרב ציור הבית ופרצוף בעלה, ואמר הרב: "אני יודעו ומכירו. הוא דר בעיר הזה מכמה שנים, ויש לו בכאן אשה ובנים, אך לא תדאג כלל. אי"ה [אם ירצה השם] יהי' הכל על נכון רק שמור את הבית יד." וסגר הרב את האשי [האשה] ואחיה בחדר ושלא אחר החייט. ותיכף בא החייט לבית הרב. ושאל הרב להחייט: "האם יש לך אשה?" אמר החייט להרב: "אדוני, וכי אינו ידוע למעלתו שיש לי אשה ובנים?" אמר לו הרב: "זה ידוע לי, אבל אני שואל ממך אם יש לך אשה אחרת מקודם נשואי אשה הזאת?" וכיחש החייט ואמר: "לא הי' לי מעולם אשה אחרת כי קודם נשואי האשי [האשה] הזאת הייתי פנוי בעת בואי לכאן." אמר לו הרב: "איזה בגד תפרת היום?" אמר לו החייט: "אדוני רבי, אספר למעלתו סיפר הפלא ופלא מה שקרה

לי היום ישבתי אצל שולחני וגם הפועלים שלי ישבו אצל השולחן ותפרנו בגדים. ובידי הי' בית יד אחד מבגד שר אחד להחליקו בברזל החם שלי. והנה אני אווז הבית יד בידי, הנה כולנו ראינו איך שהבית יד רץ מידי כמו עוף הפורח ונעלם ממנו, וחפשנו כל הבית ולא מצאנו בשום אופן. והנה זה לפלא בעינינו הפלא ופלא." אמר לו הרב: "מה תתן לי שאני אתן לך את הבית יד?" אמר החייט: "זהו דבר

לי היום ישבתי אצל שולחני וגם הפועלים שלי ישבו אצל השולחן ותפרנו בגדים ובידי הי' בית יד אחד מבגד שר אחד להחליקו בברזל החם שלי. והנה אני אווז הבית יד בידי, הנה כולנו ראינו איך שהבית יד רץ מידי כמו עוף הפורח ונעלם ממנו, וחפשנו כל הבית ולא מצאנו בשום אופן. והנה זה לפלא בעינינו הפלא ופלא." אמר לו הרב: "מה תתן לי שאני אתן לך את הבית יד?" אמר החייט: "זהו דבר

שא"א [שאי אפשר]. "אמר הרב: "אפשר ואפשר." והלך הרב ופתח את החדר ואמר להאש' [להאשה]: "בואי לכאן ותני לבעלך את הבית יד שלו." והלכ' [והלכה] האש' [האשה] והניח' [והניחה] את הבית יד על השולחן. וכראות החייט את הבית יד נתפעל מאוד ואמר: "אדוני רבי, זה הבית יד שלי!" ומצד התפעלות לא ראה עדיין פני אשתו. אמר לו הרב: "באמת זה הבית יד שלך אבל כמדומה לי שהאש' [שהאשה] הזאת היא אשתך הראשונה." וכאשר הסתכל החייט בפני האשה הכירה ונתעלף ונתעורר. וסיפר לו הרב המעש' [המעשה], והודה החייט ונתן לה גט פטורין. והרב ר' דוד שמע הסיפור המופלא מפה האש' [האשה] והחייט [והחייט] ומאנשים שהי' במעמד איך שהאש' [שהאשה] הוציא' [הוציאה] את הבית יד מהמים: